

De verborgen oorlog die op aarde woedt

9 januari 1987

Aan het begin van de bijeenkomst eerst eventjes het bekende gezegde: Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt u alstublieft zelf na! Tenzij u bezwaar hebt, zou ik vanavond wat willen zeggen over: De verborgen oorlog die op aarde woedt.

Iemand tegen? Nee?

Wat de meeste mensen ontgaat is, dat er geen werkelijke vrede bestaat. Er is een voortdurende machtsstrijd gaande, waarin niet alleen maar, zoals men vaak denkt, Amerika en Rusland betrokken zijn. Maar er is evenzeer een strijd gaande, bijvoorbeeld, van de Japanners, ten dele zelfs tegen de Amerikanen en de rest van de wereld. Zij proberen op hun manier, vooral economisch, op het ogenblik Zuid-Amerika te veroveren; en dat is natuurlijk voor de Amerikanen een reden om dan wat terug te doen wanneer ze kunnen.

Er is een dreigende handelsoorlog tussen de Verenigde Staten en de EEG. Ook al zoiets. Want, ja, in de EEG is voldoende graan, en er wordt dus minder graan gekocht uit de Verenigde Staten, en dat is natuurlijk niet aanvaardbaar voor de Verenigde Staten. En dan gaan ze er iets tegenover zetten, gaan de heffingen doen.

In Duitsland zijn de boeren zeer opgewonden, omdat het Hollandse varkensvlees, Schweinefleisch veel goedkoper is, en zo kunnen deze arme boeren, deze arme "Schweinen", hun "Schweinen", hun varkens niet meer kwijt! En ook dat is indirect weer aanleiding tot allerlei politieke spelletjes.

Maar dan zijn we er nog niet. Er is een reeks machtsblokken die over het algemeen niet zo graag genoemd worden. Ja, natuurlijk, de oude namen, zoals de "Cosa Nostra", de Maffia, die kennen de mensen wel. Maar dat er bijvoorbeeld een groot Vietnamees syndicaat is, dat onder meer export bedrijft van allerlei verdovende middelen, zal de meesten wel zijn ontgaan. En dat dat in direct verband staat met o.a. Mexico, maar ook de Verenigde Staten, en anderzijds met Europa met een hoofdvestiging op het ogenblik in Zwitserland, in Bern, dat weten de meeste mensen niet. Hier gaat het om verdovende middelen, maar daarnaast gaat het ook om andere zaken. Bijvoorbeeld speelautomaten, bepaalde vormen van prostitutie. Alles wat de mens wil hebben, kan hij krijgen, wanneer hij er maar meer voor betaalt dan het waard is. En dat is eigenlijk, op het ogenblik, de grote "verborgen oorlog" waar weinig tegen te doen is.

O, elk land heeft natuurlijk zijn "Geheime Diensten". Er is een geheime opsporingsdienst in Nederland, die zich o.a. bezig houdt met contacten over de gehele wereld, via Interpol, maar ook wel eens meer direct. Die directe contacten ook heeft met o.a. .. En dat is toch gewoon een politie afdeling! Daarnaast heeft Nederland op het ogenblik een Geheime Dienst, die alleen in Nederland zo'n 160 man langs de weg heeft, buiten dus de ambtenaren die het moeten verwerken. Die verder de beschikking heeft over een zeer behoorlijk, ik mag geen aantallen noemen natuurlijk, maar een zeer behoorlijke verspreiding in het buitenland, waar dus ook van allerlei dingen werden waargenomen.

Wanneer je kijkt naar Nederland alleen, u realiseert het zich waarschijnlijk niet, maar in Nederland is in feite een vestiging van de ., daarnaast is er een vestiging van de Russische politiek geheime dienst, er zijn een paar vestigingen van o.a. Frankrijk, Engeland, Duitsland, maar ook, vreemd genoeg, van bv. Tsjecho-Slowakije. Die hebben allemaal geheimagenten hier rondlopen. En Polen heeft dan wel geen geheimagenten op het ogenblik in een Nederlands netwerk, maar heeft wel degelijk een aantal Polen, die voor inlichtingen zorgen. En zo zou je door kunnen gaan.

Er is onder de oppervlakte een voortdurend netwerk dat bezig is om voor zichzelf machtsposities op te bouwen. En dan staan de mensen verbluft, als ze horen dat president Reagan zelf, dus wel degelijk wist, dat er wapens werden geleverd aan Iran. Dan vragen zij zich af: "Hoe is het mogelijk?" Nou, doodgewoon, dat gebeurt elk ogenblik!

Waar dacht u dat alle wapens vandaan kwamen, die overal geleverd werden? Voor een derde uit de . direct, ongeveer, als we Rusland en Amerika daarbij nemen dus, voor 70%, direct of indirect uit beide grote landen, dan is er ongeveer 15% Chinees goed wat in omloop is en daarnaast ongeveer 10% Israëliisch goed. Nederland zorgt wel voor munitie, maar de wapenindustrie levert niet zo gek veel. Handwapens worden het best geleverd door bv. België. En als u dus op reis gaat, en u komt in een opstand terecht, dan heeft u kans dat u met een Nederlandse kogel uit een Belgisch wapen wordt neergeschoten door een Chinese terrorist!

Het klinkt krankzinnig, als je dit allemaal vertelt! Maar waar gaat die oorlog eigenlijk over?

Mensen hebben een gevoel van onzekerheid. En hoe machtiger ze worden, hoe onzekerder ze zijn. De hele kwestie Iran, het leveren van die wapens dus, was zeer welkom voor Reagan, want hij dacht dat hij daardoor een aantal Amerikanen vrij zou kunnen krijgen, o.a. uit Libië! En dat zou een leuk succes zijn geweest, en dat is dan vlak voor de verkiezingen, toch iets wat indruk maakt; dan kun je stemmen winnen, blijf je weer aan de macht! En dat die dingen door zijn geleverd, die golden dus, weer voor Amerikaanse wapens zijn besteed grotendeels, en door zijn geleverd, behalve, ongeveer 1 miljoen dollar in contanten, ongeveer 6 miljoen in wapens, naar in feite rechtse terroristen(!), nu ja, wie kraait daarnaar? Als het nu toevallig een keer uitkomt, dan is dat vervelend natuurlijk. Maar zo hoort het toch? Want wij hebben het systeem, wij hebben de macht, en alleen door voortdurend weer alles naar onze hand te zetten bewijzen we aan onszelf dat we die macht hebben, dus zeker zijn.

Ze zeggen: "Ja, al die drugsgeschiedenissen, dat is toch eigenlijk ook maar vervelend". Dat is het ook. Maar realiseert u zich wel, hoeveel van die drugshandel eigenlijk via diplomatieke kringen loopt? Ja, ook Nederlanders zijn erbij betrokken geweest! Op 't ogenblik niet, dacht ik. In Nederland hebben nl. de Chinezen en de Turken op het ogenblik de macht in handen, en die hebben weer hun eigen goedkopere diplomaten. Dus, overal is men bezig om die goederen te verkopen. Waarom? Geld betekent macht! Macht betekent: zekerstelling van je mogelijkheden. Zekerstelling van je mogelijkheden betekent ook weer dat je hogere eisen kunt stellen aan de maatschappij! Het is allemaal zo vervlochten!

Er was in Duitsland een klein schandaal de laatste tijd; dat weet u misschien; door een, Baukas heet dat dan, zo'n woningbouwvereniging, van zeer socialistische huize overigens, die voor hele grote sommen regeringsgeld, een fantastisch leuk bewind heeft gevoerd, vooral voor de bewindvoerders!

En toen is er een schandaal gekomen, ja, ik denk dat er banken bij betrokken waren. Er bleek dat er vakbonden achter zaten! Wanneer ze het nog verder uit gaan zoeken, ik betwijfel of ze dat doen, dan zal blijken dat er ook een aantal parlementariërs bij betrokken waren, en ook nog een aantal heren uit het bedrijfsleven, die door toeleveringen zekere gunsten . voor zichzelf hebben gekocht! Vindt u dat vreemd? Ik niet.

Een mens, die macht heeft, geloofd in een god, die hem het recht geeft om te doen wat hij doet. Dat heeft hij nodig, omdat hij het voor zichzelf niet helemaal goed kan praten. Daarnaast heeft hij nodig: machtsmiddelen, dat kan zijn: veel kapitaal en invloed, het kan ook zijn: wapens, politie.

Kijk naar Zuid-Afrika op het ogenblik. En dan kun je je gewoon niet meer voorstellen, wanneer je in zo'n positie zit, dat een ander het niet met je eens zou zijn. De Zuid-Afrikaanders, die verbazen zich er gewoon over dat overal zoveel kritiek is op die perscensuur die er is ingesteld. Al dat andere nou ja, goed.... dat gezeur over minderheidsgroepen, dat heb je overal, zelfs in Nederland. Ik bedoel, als je in Nederland anders bent dan een ander, noem je jezelf een minderheidsgroep, je schreeuwt hard, dan krijg je voorrechten. Dat is overal in de wereld wel, geloof ik.

Maar deze mensen zijn er voortdurend van overtuigd dat ze gelijk hebben. God met ons! Wij weten toch dat wij aangesteld zijn om onze broeders langzaam op te voeden en te bekeren. En intussen kunnen wij daardoor een zekere macht handhaven, kunnen wij zekerheden scheppen voor onze eigen mensen, en dat kunnen we toch niet zo maar teloor laten gaan! Dat wij dan die publicaties niet toelaten, is toch heel begrijpelijk. Dat spoort de mensen alleen maar aan tot verdere opstandigheid. Zij begrijpen het niet eens. Zij kunnen zich niet indenken, dat een ander begrijpt wat er gaande is in Zuid-Afrika, en toch het niet met hen eens is! En ze hebben voor een deel gelijk. Dat moet ik er ook meteen bij zeggen. Want wanneer daar werkelijk de kleurlingen de overhand hebben, en getalsmatig hebben ze dat, dan is het wel heel duidelijk, dat ze eerst uitgaan van het standpunt: wat een blanke heeft, moet ik ook hebben! En, waarom zou een blanke meer verdienen dan ik? Wij zijn met meer, waarom zou een blanke dan net zoveel verdienen als ik, hij zou dan minder moeten verdienen. En waarom zou een blanke alles te zeggen moeten hebben, ik zou ook wel directeur willen spelen, of ik het kan of niet! Wij hebben voorbeelden gezien in het vroegere Rhodesië bijvoorbeeld, waaruit blijkt dat er toch wel heel krankzinnige toestanden kunnen ontstaan. En dat het inderdaad voor die blanke moeilijk zal worden zich ook maar enigszins te handhaven, laat staan om er prettig te leven, als ze op 't ogenblik gemiddeld toch wel doen.

Kijk, die oorlog daar, wordt ook weer gestimuleerd. Want, ja, Zuid-Afrika is toch nogal "rechts", een sterk socialistische invloed daar zou bepaalde machten op aarde heel erg welkom zijn. Dan zouden ze daardoor misschien een greep kunnen krijgen op bepaalde energiebronnen, op bepaalde grondstoffen, die elders misschien alleen heel duur te krijgen zijn, en die je dan wat goedkoper zou kunnen betrekken.

't Is precies hetzelfde als de Anaconda Copper indertijd heeft gedaan. Toen ze daar in verschillende landen, waaronder Bolivia, dus eigenlijk mijnen is gaan uitbuiten, maar gelijktijdig er voor heeft gezorgd, dat de prijs die ze er voor betaalde ver onder die van de wereldmarkt lag. Zo gaat dat nu eenmaal.

En die ondergrondse strijd, die heeft in toenemende mate onbegrip, om niet te zeggen, een soort

onverschilligheid voor alles opgewekt. Als je keer hongerende kinderen hebt gezien met een noodkreet, komt er een ogenblik dat je zegt: "Nou, voor mij hoeft het niet meer!" Wanneer je keer hebt gehoord dat God iets wil, dan denk je op een gegeven ogenblik: "Nou als hij dat wil, dan doet hij het zelf maar!" Als je keer te horen hebt gekregen dat dit systeem zo goed is, dan zeg je : "Nou het zal wel waar zijn, als ik maar aan mijn trekken kom!" En dat is nu precies wat er op de wereld gebeurt.

In deze krankzinnige machtsstrijd, waarin zowel economische als politieke macht een grote rol spelen; in deze voortdurende hunkering naar geborgenheid en zekerheid; die gevoerd heeft tot de meest krankzinnige uitingen van militarisme en een ongebreidelde bewapeningswedloop, is er geestelijk weinig over gebleven. Natuurlijk, de mensen gaan nog wel naar de kerk, en dan zeggen ze: "Ach, Heer, hoe dank ik U, dat ik niet ben zoals zij, die achter het IJzeren Gordijn moeten zwoegen!" Het gebed van de Farizeeër. Of ze houden zich bezig met allerhande Oosterse filosofieën. Nou, dat is natuurlijk heel erg mooi, want Oosterse filosofieën zeggen vaak dingen die ontzettend de moeite waard zijn. Maar die mensen houden zich er niet mee bezig om anders te gaan leven. Maar om een rust in zichzelf te vinden, waardoor ze door kunnen gaan met leven, zoals ze altijd gedaan hebben. En als ze er een keer helemaal uitstappen, dan zeggen ze niet: "Wij hebben verantwoordelijkheden tegenover anderen of de maatschappij". Dan zeggen ze: "Wij horen er gewoon niet meer bij, wij doen het nu op onze manier."

Een strijd dus ook weer, waarbij het geestelijk evenwicht van de wereld is aangetast. En aan de ene kant is dat natuurlijk erg treurig. Want, ja, er zijn mensen die dromen van een Aquarius tijdperk, waarin er maar één wereldgeloof bestaat. Om niet te zeggen een wereldgodsdienst, vooral diegene die er zelf in zit, de paus nietwaar, die denkt ook: "Ach ja! Als Aquarius waar is, onze kerk en ik er boven op!" Ja dan zou hij de grond wel willen kussen, waar dan ook.

Maar kan dat? Dan kan gewoon niet. Er kan niet één wereldgodsdienst zijn, er kan niet één economisch, niet één politiek systeem bestaan. Want mensen zijn overal anders. En dat betekent dat die onzekerheden toenemen en dat de mensen gaan zoeken naar een innerlijk houvast. Maar een houvast vind je in jezelf. In het begin ben je geneigd om die innerlijke waarheden allemaal mooi te bekleden. Om te zeggen: "Ja, maar" en "Dat moet je zo zien ...". Maar op een gegeven ogenblik ga je begrijpen, ja, dat is een waarheid, en laat ik die nu eens proberen voor mijzelf tot uiting te brengen. Laat ik eens gaan avonturieren; ik probeer het gewoon. Dan blijkt, dat waarheden eigenlijk helemaal niet zo veelvuldig zijn als de mensen denken.

Er is uiteindelijk een waarheid. Met ontzettend veel facetten en aangezichten, ik geef het u toe. Maar de kern is een waarde! En steeds meer mensen zoeken op hun manier toch wel naar iets, dat dan die zekerheid geeft. Waarheid, wanneer je ze eenmaal gevonden en beleefd hebt, behoef je dan niet meer te bemantelen. Je hoeft niet uit te roepen: "Oh, ik heb Jezus gevonden!" Of: "Oh, de Boeddha heeft mij verlicht." Trouwens, als de Boeddha dat zou doen, zou hij onmiddellijk last krijgen met Philips, want die heeft ook zijn monopolies.

Je moet gewoon zeggen: "Ik weet innerlijk wat voor mij op dit moment juist en waar is. En misschien dat de wegen die ik zie daarheen niet de juiste zijn, dan moet ik dan maar proberen. Maar ik moet in ieder geval leven met dat ene besef. Uit dat besef moet ik verder gaan, als ik dat besef in anderen

ontmoet, dan ben ik ook niet meer alleen.

Het gaat niet om de uiterlijkheden, het gaat in feite om een wederkerigheid van begrip, dat grotere zekerheid geeft dan elke verkondiging van geloof, elke behalve waarheid, elk systeem. Dan zullen die mensen waarschijnlijk op de een of andere manier in die maatschappij heel anders gaan functioneren. Het gekke is, wanneer je volgens de waarheid functioneert, zo goed als je kunt, dan krijg je ook steeds meer invloed op anderen. Want kijk, die waarheid is onaantastbaar. Beloften die je doet, ach, die moet je altijd weer goed praten, want je kunt ze nooit helemaal waar maken. Wijsheden zijn allemaal erg goed, maar voor het toepassen moet je ze eerst gaan interpreteren. Zo weet ik bijvoorbeeld dat naastenliefde zo nu en dan geïnterpreteerd wordt als het tegendeel. Of dacht u werkelijk dat ketterverbranding, uitstoting van mensen uit de gemeenschap e.d., dat dat een teken is van christelijke naastenliefde? Toch is het gebeurd. Dat oorlogen en het smeken om de wapens te zegenen, dat dat een uiting is van christelijk geloof en christelijke naastenliefde. Laten we daar maar liever niet over praten.

Wat is die waarheid in feite? Wij hebben in feite geen tegenstander, wij hebben alleen bewuste en onbewuste mensen om ons heen. De bewuste zoekt op zijn manier naar de waarheid, en er komt een ogenblik dat we elkaar zullen begrijpen. De onbewuste denkt dat hij de wijsheid in pacht heeft, en zal ons voortdurend proberen te beletten onszelf te zijn.

Er is een kracht, we zijn er allemaal deel van. O ja, dat mag je natuurlijk niet zeggen, ik weet dat er iemand een religieuze beroerte heeft gekregen toen een van onze sprekers hier uitriep: "Dat wij allen in feite God zijn" Niet dat wij goden zijn. Maar deel van God, want zonder Hem kunnen we niet bestaan. "Ja, maar dat kun je niet doen, want wij zijn zondaars" Hé, ook weer zo iets, zondaars. Weet u wat een zondaar is? Iemand die het me kan vertellen, wat is nu eigenlijk een zondaar? Een zondaar is iemand die die dingen doet, waar anderen in meerderheid niet mee eens zijn. Doodgewoon. Dat is een zondaar. Er is een tijd geweest dat je een grote zondaar was als je dus op vrijdag, als katholiek, biefstuk at, of je moest gewijd zijn, dan nam je wat water, je besprenkelde daarmee de biefstuk, je zei: "Ik doop je om tot snoek" en dan kon je hem eten. Op het ogenblik klaagt de vishandel er wel eens over dat deze vrijdagse gewoonte van het vis eten langzaam maar zeker aan het verdwijnen is. Aan de andere kant geeft het wel een regelmatig omzet, dat ligt voor de hand.

Zonde bestaat eigenlijk niet, behalve tegenover onszelf. Wat is zonde tegenover onszelf? Dat is doodgewoon dat we onszelf verwijderen van de waarheid die in ons woont, en die we toch aanvoelen of kennen. Dat zijn toch heel doodgewone dingen.

Dan zijn er mensen die zeggen: "Ja maar, we moeten toch alles weten te verklaren." Natuurlijk, daar is misschien iets te zeggen - een reïncarnatieleer, er zijn enkele gevallen, al zijn ze niet helemaal bewezen, die toch wel treffend in die richting duiden.

Luister, wanneer u denkt dat u 20 of 30 levens achter u heeft, en u weet er iets van, dan heeft u er ook iets aan. Want dan kunt u uzelf zoals u bent, beter begrijpen. Dan gaat het er nog niet eens om of dat echt is. Het gaat er doodgewoon om, dat u daardoor een zuiverder beeld krijgt van uzelf, uw eigenaardigheden, uw mogelijkheden en uw beperkingen.

Maar als die reïncarnaties nu echt zijn, nou goed, dan bewijst dat alleen maar, dat het bestaan niet

tot enkel menselijk leven beperkt blijft.

Een reuze teleurstelling voor de mensen die hebben gedacht: "Nu dit leven is het enige, dus laten we er maar van profiteren" en die anderen de rekening hebben laten betalen, natuurlijk. Want dan blijkt later dat ze dan hun navorderingen toch moeten voldoen.

Maar die waarheid is doodgewoon, dat je alleen werkelijk kunt leven, wanneer je anderen aanvaardt en voor jezelf op grond van een innerlijke waarheid die beperkingen weet te stellen waardoor jouw leven, die waarheid steeds weer om kan zetten in een beleving. Zo simpel is het. Allemaal eenvoudig genoeg.

Kijk, die waarheid, die wordt dan begraven onder de noodzaak de democratie te handhaven. Dan moet ik eerlijk zijn en zeggen: er bestaat op het ogenblik op aarde geen enkele democratie. Er bestaat alleen een systeem dat zichzelf zo noemt, omdat de mensen (ik citeer hier een van onze sprekers) daarin het recht hebben, zelf uit te maken door wie ze belazerd willen worden. Terwijl je dus absolutistische systemen hebt, een-partij-systemen zegt men tegenwoordig ook wel, waarbij je dus wordt voorgedrukt wie je moet kiezen, opdat het bedrog verder kan gaan zoals het altijd heeft bestaan.

Kijk, dat zijn geen grote verschillen. Werkelijk socialisme bestaat ook niet. Werkelijk socialisme dat is: samen gaan; samen werken; voor elkaar aansprakelijk, verantwoordelijk zijn. Het betekent niet, ergens door een macht gedwongen te worden de schulden van een ander te betalen. Dus, wanneer je het eerlijk bekijkt, nou ja, goed, die dingen bestaan gewoon niet. Dat weten degenen die zich er mee bezig houden. Of dacht u werkelijk dat ze in het Witte Huis helemaal niet wisten, wat geïnterpreteerd wordt in het Pentagon? Dat ze helemaal niet in de gaten hebben wat o.a. de afdeling buitenland van de . doet? Dat ze helemaal niet in de gaten hebben welke tendensen van onderzoek met bepaalde politieke of economische achtergronden, door de . worden volbracht; dacht u dat ze dat niet wisten? Of dacht u werkelijk dat in Rusland de leiders niet wisten, waarom de . bepaalde dingen doet? Hoe dacht u werkelijk, dat ze hier op het Binnenhof absoluut onwetend waren ten aanzien van al datgene wat de ., al dan niet terecht, meent te moeten doen om de interne veiligheid van de Nederlandse Staat te handhaven, om gelijktijdig voorbereid te zijn op eventuele veranderingen in het buitenland. Dat weten ze heus wel. Ze willen het niet weten! Ze willen er officieel geen kennis van hebben. Ze weten het wel!

Kijk, die mensen zijn bang. Bang dat er een onderling begrip ontstaat. Dat een Amerikaan en een Rus elkaar ontmoeten, en geen Amerikaan en Rus meer zijn, maar gewoon twee mensen die elkaar begrijpen. Daar zijn ze doodsbenuwd voor. Ze zijn er doodsbenuwd voor dat een Japanner uit zijn eigen systeem zal breken en ineens de hele westelijke wereld, die ze dan toch eigenlijk altijd een beetje bedenkelijk vinden; geen trouw en plichtsgetrouwheid enz., dat die wereld eigenlijk bestaat uit dezelfde mensen als de Japanse maatschappij, dat alle mensen heel gewone mensen zijn, dat zou iets verschrikkelijks zijn!

De verborgen oorlog wordt gevoerd om te voorkomen dat dit ooit zal plaatsvinden. De geestelijke ontwikkeling dringt steeds meer in de richting van de innerlijke waarheid, en dat impliceert ook de ontmoeting met anderen als gelijk, als gelijkwaardig. Het is natuurlijk vervelend wanneer er dan

bepaalde dingen zijn waar je even mee zit te kauwen.

Bijvoorbeeld een heleboel dames zijn tegenwoordig ontevreden dat ze moeten leven in een mannenmaatschappij. Dan moet u niet vergeten dat hun geslacht die mannen heeft voortgebracht. Dat ze met hun opvoeding ongetwijfeld een heleboel hebben bijgedragen aan al datgene wat er bestaat; en zal bestaan. Nee, dat zijn allemaal dingen, daar lopen ze eenvoudig aan voorbij. Je komt in verweer tegen “het onrecht” in de wereld. Maar wat is het “onrecht” in de wereld? Er bestaat geen onrecht, want er bestaat geen “recht “! Er bestaat alleen een gezamenlijke conventie. Soms noemen wij die dus “het juiste gedrag”, of de “Wet Gods”, in andere gevallen de Codex Iuris of wat anders. Maar dat zijn gewoon namen die we geven aan conventies. Het zijn geen werkelijk bestaande zaken. Het enige wat werkelijk bestaat, zijn wij ! Mens of geest. Wij bestaan echt. En zolang als wij bestaan en ons voortdurend omringen met allerhande vooroordelen, met interpretaties, met wetgevingen, maatregelen en al die andere dingen, komen we niet verder.

Weet u, een “Ijzeren Muur”, een “Bamboe Gordijn” en al die dingen meer zijn natuurlijk wel vervelend, maar zijn ze uiteindelijk niet alleen maar de stoffelijke weerkaatsing van een mentaliteit die niet aan een kant, maar aan beide kanten leeft?

Om nu eens heel eerlijk te zijn; probeer eens om de waarheid te begrijpen, het is niet belangrijk welk geloof je hebt en het is niet belangrijk welk systeem jij juist acht. Zolang als je het aan een ander maar niet oplegt. Maar belangrijk is wel dat je in de ander altijd weer eerst de mens ziet. Dat je in de ander altijd weer eerst die waarde erkent van het een denkend, voelend, bewust wezen zijn. Die hele verborgen oorlog: overbodig.

Wanneer je eindelijk de moed hebt om te erkennen dat elk mens een individu is en niet een massaproduct. Zelfs in Duitsland zijn ze er niet in geslaagd. Daar hebben ze de massaproductie van nieuwe mensen een tijd heel erg aangemoedigd. U weet het nog wel: “ere” moeder worden als het er minstens 10 zijn en als je over de 20 kwam een hulding en monumenten. Nu ja, een fokstelsel. “Want we moeten goede Duitsers kweken”, hebben ze gedacht. Nu, als ze eens zouden zien wat er nu rondloopt. Het is goed dat Adolf nu verbrand is, want wat zou er in Duitsland een aardbeving zijn wanneer die zich in zijn graf omdraait!

Ja, als je eens ziet wat er op het ogenblik gebeurt! Het is doodgewoon zo, wij begrijpen, het gaat om mensen. Elke mens is een afzonderlijk individu. Of het een kind is, of een grijsaard (dames worden niet grijs, die worden meestal geverfd, tenminste uit mijn tijd sprekende, misschien is het tegenwoordig anders). Maar het zijn toch individuen.

Zeker, het kind is gemakkelijk te vormen; en zo’n “oudere”, ja, daar kan je moeilijk nog wat aan veranderen; dat is waar, maar het zijn allebei mensen. En wat ze leven, dat is datgene wat ze innerlijk zijn, omringd door alle muren die ze rond zich hebben opgetrokken om zich te beschermen tegen een waarheid en een werkelijkheid, die ze eigenlijk niet graag willen aanschouwen.

Ik zou er nog heel lang over door kunnen praten, maar ik wil het ook niet al te ver doorvoeren; want anders begin ik dadelijk te roddelen over alle schandalen die nog niet uitgekomen zijn, dat is voor u erg interessant, maar erg hinderlijk voor de betrokkenen. Die hebben altijd de hoop dat het

verborgen blijft. Ja, in Nederland is er ook weer een schandaal op het ogenblik op komst. Maar ik vertel u lekker niet wie daarbij betrokken is. Dat krijgt u later met de margarine op uw brood, gelooft u dat maar.

Maar laten we even kijken: Wij zijn dus deel van één en dezelfde kracht. Wij zijn aan de ene kant uniek, wij zijn nooit precies zoals een ander. Aan de andere kant hebben we een werkelijkheid en een waarheid gemeen en daar leven we in. Wij hebben een geestelijke ontwikkelingsgang waar we allemaal gelijkkelijk deel van uitmaken. Laten we dan eens beginnen met elkaar te aanvaarden zoals wij zijn!

Wanneer wij allen leven vanuit de waarheid die in ons bestaat, kunnen we elkaar helpen, kunnen wij samenwerken, zodat we onszelf beter leren begrijpen. Zoals anderen ook met hun eigen werkelijkheid steeds sterker zullen worden geconfronteerd.

En dan kunnen we ons misschien beroepen op die gemeenschappelijke kracht. Dan hoeven we geen magische bezweringen meer uit te spreken; hoeven we niet te vragen: "Oh, Heer, sta ons bij". Och, God, ik denk dat hij ook een antwoordapparaat heeft. Want als je al die gebeden hoort die er per dag worden opgezonden! Hij is natuurlijk alomvattend, alomtegenwoordig, almachtig en zo, maar allemachtig, zelfs zo'n Almachtige zou er gek van worden. Dat gezeur! Dus ik denk dat Hij het op de band laat opnemen en dan zijn engelen later zo'n klein antwoordje laat opsturen, zonder dat hij er zich mee bezighoudt. Nou ja, dit terzijde.

Wij kunnen, wanneer we de werkelijkheid die we gemeen hebben, beginnen te begrijpen, samen onmetelijk veel doen en zijn! Wij moeten begrijpen dat het niet gaat om de stof, de zaken zonder meer. Dat zijn alleen maar uitingen. Het gaat om de innerlijke waarden, de innerlijke krachten en wat daarmee gepaard gaat, dat moet de hoofdrol spelen. Dan is het mogelijk om de "verborgen oorlog" en de "openlijke oorlog" langzaam maar zeker uit te roeien. Niet door te doden, maar door te begrijpen. Dan kunnen we elkaar veel geven. Zelfs fanatieke Islamieten, met hun geheel eigen visie van Gods wil en Gods leer, zouden, wanneer zij begrip hadden voor anderen, veel kunnen bijdragen aan het consequent je eigen waarheid leven, dat bij zoveel andere denkers en gelovigen ontbreekt.

Iedereen kan bijdragen! Laten wij dan beginnen met anderen te aanvaarden en gelijktijdig te zoeken naar de waarheid die in onszelf leeft. Die waarheid, ook als we hem niet helemaal begrijpen, desnoods weer steeds durven toetsen, in de wereld waarin we leven, totdat we gevonden hebben hoezeer wij verbonden zijn met alle dingen. Dan is er geen "openlijke" en geen "verborgen" oorlog meer. Maar dan is er een begin van de broederschap en de vrede, die dromers eens hebben omschreven als het duizendjarige rijk Gods, dat op aarde zal komen, wanneer de mensen, uitgeroeid door plagen, alleen nog als eenheid overblijven. Dat uitroeien met plagen hoeft voor mij niet, maar die eenheid is noodzakelijk! Hebt u commentaar?

▪ **Is het eigenlijk een proces van wakker worden in jezelf? Dat dan lijkt op een collectieve gedachtegang van collectief' bewustzijn?**

Ja en neen. Een kind waardeert z'n wereld door als het ware met het uur te leven; intens, maar het is ook zo weer vergeten, het is zo weer met wat anders bezig. En in alles met het zichzelf aan de

wereld. Als het dan groter wordt, komt het in een systeem terecht, in dit geval bijna een vloekwoord, wordt daardoor gedwongen niet meer zichzelf te zijn. Gelijktijdig niet meer te leven in het heden, maar te leven met terugblikken op het verleden en verwachtingen ten aanzien van de toekomst, waarin het heden zelf voortdurend teloor gaat, tenzij men losbarst, dan, vergeet dat men mens is onder mensen. Maar ja, het is een proces van wakker worden, voor jezelf, ten aanzien van jezelf; het is een proces van ontwaken ten aanzien van de werkelijkheden, die in elk ander wezen, welk dan ook, bestaan, en het daardoor steeds meer je bewust worden van de gemeenschappelijke factoren, die u dan wat mij betreft als een gemeenschappelijk bewustzijn kunt omschrijven, u kunt het God noemen of Akasha, of wat dan ook. Maar die eenheid wordt dan innerlijk steeds sterker beleefd, terwijl je beseft, dat je uit dat geheel alleen datgene kunt aflezen, wat jezelf kunt verwerken.

Collectiviteit is een modewoord van deze tijd, maar geloof me, een collectivisme is een ontwaarding van het individu, daardoor een stimulans van het onvermogen van een mens om zichzelf als denkend en voelend wezen concreet te beleven in een werkelijkheid. Commentaar?

- **Ja, is daar ook niet een extra moeilijk voorwendsel, want eigenlijk, de conditionering begint al bij de geboorte, het begint eigenlijk al bij de religies, het begint al door je werk eigenlijk, je moet je anders gedragen tegenover anderen, dus, dan kun je goed verdienen en een groot deel van je leven is eigenlijk al conditionering. Dan is het juist zo moeilijk om wakker te worden. (Helemaal precies was de vraag niet te verstaan, maar zo ongeveer zal de bedoeling zijn geweest.)**

Wanneer u bezig blijft met al datgene wat er rond u aan muren wordt opgetrokken, ik heb het in de inleiding al gezegd, dan moet u zich ook realiseren dat al die mensen, die zo geconditioneerd zijn, ondanks zichzelf, innerlijk iets voelen wat anders is, een innerlijke waarheid. Er wordt niet van u gevraagd, dat u uw gedragspatroon verandert, maar alleen dat u die waarheid toepast in dat gedragspatroon. Het is niet nodig om alle mensen van conditioneringen te ontdoen. Want als je dat probeert, dan kom je uiteindelijk terecht bij een soort stuurloze massa, die voortdurend vanuit zichzelf bezig is anderen te beleren, zonder te begrijpen dat de anderen ook aan het woord zijn. Daar kom je niet verder mee. Maar, de conditionering is alleen maar een vormgeving. De uiting, echter, mag niet bepaald worden door de wereld, ze moet bepaald worden door je innerlijke waarheid. Dat kan wel degelijk binnen een religieus kader, binnen een bepaald sociaal of economisch kader, omdat je dan de belangrijkheden niet meer inschat volgens datgene wat je van buitenaf geleerd wordt, maar vanuit datgene wat je innerlijk als juist en waar aanvoelt.

U ziet het vrienden, het is altijd zo gemakkelijk om uit te roepen: "Ja, maar iedereen is geconditioneerd." Degenen die de conditionering voorstaan, conditioneren anderen, om anderen te deconditioneren, zonder te beseften dat ze daarbij zelf een zeer sterke conditionering ondergaan. Ik geloof dat we dergelijke woorden een beetje moeten vergeten.

Als u het mij niet kwalijk neemt, het duurt nog hoogstens een paar minuten, er zijn zoveel van die kreten, waar ik misselijk van word. "Discriminatie" Ja, natuurlijk bestaat het. Discriminatie bestaat overal. Er zijn vrouwen die tegenover mannen discrimineren en omgekeerd. Er zijn mensen die kinderen discrimineren, door te ontkennen dat ze ook een eigen belangstelling, een eigen

gerichtheid bezitten, Discriminatie is een normaal deel van de maatschappij. Zonder dat kan die maatschappij niet eens functioneren. Of mogen we soms niet zeggen dat Kamerleden discrimineren ten aanzien van de behoeften en belangen van hen die ze vertegenwoordigen, om te komen tot een gemeenschappelijke beleidslijn, die voor niemand helemaal goed is, maar waarvan ze aannemen dat die beter is, dan wanneer iemand zijn zin zou krijgen. Laten we goed begrijpen: discriminatie, het is zo gemakkelijk gezegd. Maar het gaat om u. Zolang je eerst kijkt naar de menselijkheid, naar het contact met de inhoud, de waarheid van de mensen, discrimineer je niet. Maar je zult nog wel degelijk blijven beoordelen. Maar beoordelen in zichzelf is geen discriminatie meer. Het is juist het opstellen van stereotypen, waaraan je iedereen bindt, waaruit discriminatie voorkomt. Dat is een conditionering, die elke groep kennelijk hanteert in de hoop zo zijn volgelingen aan zich te binden en zijn eigen waarheid tot de enige te verheffen. Maar bewustwording betekent juist, daar doorheen kijken. Zien, dat er een andere, veel grotere en veel intensere werkelijkheid bestaat, zowel in die andere als in jezelf.

En daar wil ik het bij laten.

Vrienden, u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik even actueel ben geweest op mijn manier. U zult met al deze geschiedenissen van “verborgen” oorlog ongetwijfeld in het komende jaar nog vele malen geconfronteerd worden, dan komen er toch weer allerhande dingen naar buiten. Dan zult u denken: “Wat zijn de mensen slecht”. Dan moet u goed onthouden dat degenen die die dingen openbaren voor hun eigen doeleinden ook niet deugen. Maar de achtergrond is: zoek maar gewoon naar de waarheid. Wat is de waarheid? Die kun je in jezelf vinden, je kunt proberen ze in anderen te vinden. Dat is de enige weg waardoor je de verwarring van het komende jaar gemakkelijk kunt doorstaan zonder jezelf te verliezen in een keurslijf, dat veel erger is om welke conditionering ook. Namelijk de vereniging van het eigen bewustzijn, het besef en daardoor van eigen leven. Ik dank u voor uw aandacht.

Tweede gedeelte.

Ja, dit tweede gedeelte zou dan, dacht ik, van een wat lichtere aard moeten zijn dan het eerste; maar dat is vaak moeilijk, want wij zien de dingen vaak in een onjuist verband.

Ik herinner mij, in die tijd was dat nog een Maranatha zending. U weet wel zo: tzing, boem, rinkel, bom en een trompet en dan een preek: “Zondaars, komt tot de Heer.” Iemand werd er een beetje naar voren geduwd en zijn gezicht vertrok, waarop de “kapitein” op de kist uitriep: “Broeder. Heeft de Heer u geraakt?” “Nee, er staat iemand op mijn tenen! Want wij zien de dingen altijd een klein beetje in ons eigen verband.

Wat zijn de moeilijkheden waaraan wij ons moeizaam ontworstelen? Om onmiddellijk in de oude fout terug te vallen!

Ik herinner mij, dat is ook al weer enige tijd geleden, dat er voor het eerst een stoomtram ging naar Loosduinen met een overstap naar Monster. Nu was dat ding naar Monster ook wat hier reed, dat was dus zo’n koffiemolen. Het was altijd buitengewoon amusant om de mensen te bekijken, totdat iemand in doodsnood uitriep tegen de conducteur, die kaartjes verkopend en controlerend door de

rijtuigen placht te waggelen, want dat ding reed niet erg rustig: “Wanneer komen we in Scheveningen?” De man was in de verkeerde tram gestapt. De conducteur keek hem meewarig aan en zei: “Van Monster uit kunt u ook naar het strand.”

Kijk, dit zijn dingen, die ons in het leven maar al te vaak overkomen. Althans mij is dat vaak overkomen. Ik zag in mijzelf een kunstenaar, anderen hebben daar hun twijfels over gehad, en achteraf kan ik ze dat niet kwalijk nemen. Ik meende bijvoorbeeld dat ik piano speelde, en waagde mij aan een vereenvoudigde versie van een van de stukjes van Bach. Later komt er iemand binnen, die zegt: “Heb je Mozart vermoord?” Nu, dat was ook geen muzikkenner natuurlijk, maar de moord geef ik toe, maar dan op Johannes Sebastiaan.

Ik dacht altijd, de mensen moeten mij in mijn grootheid en mijn volheid erkennen. Dat zal u ook wel eens overkomen. Aangezien mijn grootheid alleen onder zeer bepaalde, zullen wij zeggen, meer humoristische omstandigheden werd erkend, voelde ik mij de helft van mijn leven miskend. De andere helft van mijn leven overschatte ik mijzelf, dus dat bleef in evenwicht.

Die gevoelens van miskendheid zult u ook wel eens tegenkomen; dat ze nu nooit eens begrijpen wat u bedeeft. Dat ze uw goede bedoelingen altijd zo verkeerd uitleggen. Dat ze niet inzien hoe verstandig u de dingen nu juist geregeld had. Ja, ik heb ook medelijden met u hoor! Want we denken allemaal zo. Ik geloof dat een mens pas mens wordt, als hij denkt dat hij het beter weet dan alle anderen. Op dat moment vervalt hij namelijk in de meest menselijke fout die er bestaat: de egotistische wereldbeschouwing. Iemand heeft mij eens gevraagd: “Waarom zeg je niet egoïstisch?” Nu, kijk, een egotist is geen egoïst. Hij is alleen iemand die vanuit zichzelf de wereld bekijkt en de hele wereld kwalijk neemt dat ze hem niet zien zoals hij zichzelf beschouwt. Maar hij bedeeft het goed. En aan de goede bedoelingen gaat de wereld regelmatig ten onder.

Ja, misschien vindt u mij vervelend worden, dan roept u maar het een of ander hoor. Ik bedoel, mijn onzin of de uwe maakt nu ook geen verschil uit.

Dan krijg je ook de geestelijke waarden. Ik heb vroeger altijd gezegd: “Alle spiritisten zijn gek”. Nu vraag ik mij af: “Zou het waar zijn?”. Dat bewijst dat ik in het leven na de dood toch al enige vooruitgang heb mogen boeken. Waarom dacht ik dat ze gek waren? Nu, ik kon mij niet voorstellen, dat je als geest nog in moeilijkheden kon komen. Ik dacht: “Of wel, je wordt tot een hels gebrad, dan wel tot een hemels gevleugelde.” Nu blijkt dus, dat er na de dood vogels van velerlei pluimage rondzweven en dat ze allemaal een klein beetje de weg zijn kwijtgeraakt, alleen de een wat meer dan de ander. Degene die dus wat minder de weg is kwijt geraakt, die spreekt vol vreugde over zijn lichtende sfeer, degene die hem wat meer is kwijtgeraakt, die vraagt zich af waar de hemel gebleven is.

Het is trouwens toch een treurig feit; ik heb nogal wat dominees, pastoors enz., dus van dat gemengd geestelijk goed, aangetroffen, die allemaal vol verbazing stonden te kijken, dat ze gewoon verder moesten zoals ze waren. Nu kan ik dat ook wel begrijpen, want als je ze dan ziet als ze overkomen, dan heb je toch wel een beetje medelijden met ze. Dan denk je: “Nog zo’n tijd en dat met zo’n uitgestreken smoel, dat moet toch pijnlijk zijn.” Eh, neemt u mij niet kwalijk. Een ogenblik viel de beschaving mij uit de mond.

Kijk, ik neem dat die mensen niet kwalijk, die hebben er op gerekend dat ze dus als directe werknemers van de Baas, door de speciale ingang naar binnen mogen gaan. Dan staan ze daar, en er komt niemand om te zeggen waar die ingang is. Dan zoeken ze zich de beroerte en voor ze het weten vinden ze een uitgang en zijn ze weer geïncarneerd. Hopelijk zijn ze dan verstandiger.

Want dat is weer zo iets vreemds; ik heb ook nooit aan reïncarnatie willen geloven. Ik heb altijd de mensen die dat als mogelijk beschouwden, als simpele bijgelovige zielen beschouwd. Eh, ja, ik heb helaas de feiten moeten constateren en ook voor mij ligt er mogelijk ook een volgende incarnatie in de wieg. Misschien als aanstaande schoonheidskoningin, of als aanstaande dorpsdoot. Het verschil is niet zo groot als u denkt, maar ik heb dat moeten erkennen, het is werkelijk waar! Het is toch eigenlijk heel gek, hé, ben je een heel leven bezig geweest met je voor te bereiden op een eeuwigheid, waarin je eindelijk op je juiste waarde geschat wordt en dan is daar niemand om te schatten. Och, misschien dat je nog wel een vroegere schat ontmoet, maar dat is ook niet altijd even plezierig. Dan denk je: "Nu weet ik eindelijk waar ik naartoe moet", dan krijg je, voor je het weet, weer een klap op je billen, dan kan je weer schreeuwen.

Nee, ik denk wel eens, het is eigenlijk goed dat je elke keer weer naar beneden kunt. Stel je voor dat je de hele eeuwigheid moet doorbrengen met datgene wat je de laatste keer dacht te zijn, en hoe je het was. Het zou een uiterst vervelende ontmanteling worden.

Maar gelukkig zijn er ook geesten die bewust zijn. Waarvan weet ik nog niet, maar dat zijn ze. Want ze stralen licht uit. Nu, licht! Laat ik het zo zeggen: het zijn van die wezens, als je in de buurt komt, heb je een warm gevoel, het is net of je de dingen een beetje helderder ziet. Als je er zo een tegen het lijf loopt, dan heb ik altijd spijt dat ik in mijn laatste incarnatie niet een of andere bloedzuiger ben geweest, want ik zou er aan vast blijven kleven, geloof dat maar. Maar goed, dan krijg je zo'n beetje innerlijke verlichting. Dan kijk je naar jezelf en dan denk je: ben ik nu veranderd? Dan moet je uiteindelijk zeggen: nee, ik ben niet veranderd. Ik weet alleen een beetje beter wat ik werkelijk ben.

Dat is eigenlijk de gang naar de werkelijkheid. En, ja, u zult dat ook nog wel meemaken, de eerste paar keer is zo'n gang naar de werkelijkheid altijd een afgang. Vandaar ook die reïncarnaties, natuurlijk. Maar, wanneer je eindelijk doordringt tot wat je werkelijk bent, dan vergeet je dat je belangrijk bent. Op het ogenblik dat je niet belangrijk meer wilt zijn, kun je één zijn met alles wat er om je heen is. Het schijnt dat iemand die verlicht is, dus nog net zo goed een persoonlijkheid is, als ik dat nu op het ogenblik ben en dat u ook op het ogenblik bent, of denkt te zijn. Het enige wat ze kwijt zijn geraakt is het bezig zijn met zichzelf.

Het is eigenlijk heel gek hè. Ach, ik heb ook nog wel een paar pennenvruchten geproduceerd. Eh, stekelige, dat wel, maar ze waren toch eigenlijk bedoeld als een soort dichterlijke omschrijving van mijn gedroomde ik, dat ik dan in een juist kader probeerde te verwoorden. Achteraf heb ik daardoor wel bijgedragen aan pogingen om de werkelijkheid te vermoorden, maar ja, goed, dat zal wel meer mensen zijn overkomen, Kijk, in die droom was ik voortdurend bezig met mezelf. De droom van het schrijven, weet u. Een roman, is over het algemeen een omschrijving van een aantal karakters, al dan niet goed neergezet, die datgene representeren wat je zelf bent, of nooit zou durven zijn. Moet u maar eens een boekje op nalezen. Dan is het heel gek, hoe oppervlakkiger de vervulling van het algemeen een boek, waarin de mensen kunnen vergeten hoe bekrompen ze zijn. Daardoor kunnen

zij zich vereenzelvigen met de figuren die ze ontmoeten dat ze voor zichzelf de ontknoping verwachten, die in de laatste drie bladzijden is neergelegd.

Er zijn nog steeds secretaresses, die dank zij Courts Mahler verwachten dat er een "graaf" komt om ze te huwen. Over het algemeen komen ze dan wel tot huwen, maar gedachten aan de "graaf" kunnen ze dan wel begraven. Gunst, het is een grafgraversbetoog dat ik nu zit af te steken.

Hoe gaat het eigenlijk met u? (er wordt gelachen) Nu ja, dat betert nog wel. Ja, maakt u zich geen zorgen hoor. Weet u, aan allerlei komt een einde, maar je weet alleen niet wanneer. Aan alle goede dingen komt ook een einde, maar je weet ook niet wanneer, dat is dan maar weer een geluk, nietwaar? Want altijd komt er uiteindelijk het ogenblik dat je toch een beetje met jezelf alleen bent. Dat je het voor jezelf op moet lossen. Dat kan tegenvallen, nietwaar?

Ik stel zo iemand voor, nietwaar, getrouwd, met kinderen, die hij om de boodschappen kon sturen, een vrouw, die hij kon regeren, dan misschien nog een paar ondergeschikten en een keukenmeid en zo. Dan ben je druk bezig, en dan, op een gegeven ogenblik, sta je helemaal alleen. Dan kun je duizend keer roepen: "Hé, daar wordt gebeld, doe eens open", maar die bel blijft en als je dan eenmaal komt, dan is het net als een telefoon die je opneemt, dan is die persoon net weg. Dan ben je voortdurend bezig, dat het toch zo erg is. Je moet er aan wennen, dat je dingen zelf moet doen. We verwachten meestal dat een ander het wel doet. Ja, wat dat betreft, ben ik zelfs in mannelijke incarnatie, vaak in verwachting geweest.

Als je leert, dat jij het bent, die de dingen in de hand moet nemen, die de dingen moet bijsturen, die moet reageren, die zelfs moet voorzien, dan kom je eigenlijk toch een stap verder. Ik ben nu zo ver gekomen, dat ik door mag komen, maar voor ik door had wat doorkomen was, ben ik heel vaak op een hond gekomen. Ik heb zelfs eenmaal geprobeerd door een hond door te komen, maar toen voelde ik mij toch weer een beetje te veel in de oude tijd terug, ik blafte zo.

Als het nu met u goed gaat, op het ogenblik, dan moet u eens proberen te denken: al dat goede, wat ik nu heb, daar kan ik nog altijd iets van maken. Niet zeggen: het overkomt me, nee, wat kan ik er mee doen! Kan ik er wat mee werken. Dan kunt u allicht ook weer een stapje verder gaan, nietwaar? Totdat u op een gegeven moment misschien zegt: nou, ik ben misschien ongelukkig, maar er zitten toch nog wel wat goede dingen in, waar ik nog wat van kan maken. Als u het helemaal niet meer weet, dan vraagt u zich af: hoe kom ik zo gek? Als u zich dat afvraagt, dan zult u op een gegeven ogenblik voor de gordijnen staan, dan moet u terug in het verleden, of u moet terug naar een geestelijke wereld. Maar daar moet een reden voor zijn.

Dat is heel gek, alles in een menselijk leven heeft een reden. In een geestelijk leven ook. De enige reden die ik nooit heb kunnen vinden, is die van ons bestaan. Maar dat raadsel wordt waarschijnlijk pas opgelost, als ik ophoud met bestaan.

U bent meer dan u denkt, zeggen ze altijd. Nu, ik geloof, dat dat voor sommige mensen absoluut onjuist is. Het tegenovergestelde lijkt me exacter. Maar u bent toch wel meer, dan u denkt te kunnen. U kunt veel meer dan u denkt. Zoals de kreupele beaamde, toen hij, achterna gezeten door een hond, bijna het record op de 100 meter verbeterde.

Wij kunnen veel meer, wanneer wij geloven. In ons zelf geloven. Dat is een van de lessen die ik geleerd heb: je moet in jezelf geloven. Niet in anderen. In jezelf. Waarom? Kijk, als je in een ander gelooft, dan geloof je het, zodra het op jezelf aankomt, zelf wel. Als je in jezelf gelooft, dan laat je het er niet op aan komen wat anderen zijn, omdat je eerst jezelf bent. Omdat je niet rekent op de krachten van anderen, maar het gewoon zelf doet.

U weet het waarschijnlijk niet, u weet veel, maar u weet dit waarschijnlijk niet: Weet u, dat wij voor sommige mensen die in ons zijn gaan geloven, overigens terecht, zoiets zijn geworden als plaatsvervangende heiligen? Vroeger, dan had je een heilige voor allerhande dingen. "Ik heb een keelontsteking, Heilige Blasius neem mijn keelontsteking weg!" Dan had je natuurlijk Antonius, dat was het bureau voor verloren en gevonden zaken, maar tegenwoordig krijg je dat als geesten. "Waarde vriend" en dan volgt er nog een naam ook, als ze denken dat ze je kennen, "ik ben mijn bril kwijt, waar is die gebleven?" Nu, ja, dan kun je moeilijk doorkomen, je kunt niet roepen: "Op je snufferd, sufferd". Ja dan zoeken ze zo al niet, dan verwachten ze, dat jij het wel even doet. In plaats dat ze even rustig gaan zitten, het eens even gaan bekijken. Want als zo iemand die dat ding op zijn neus heeft en hem dan kwijt is, alleen eens achter zijn oren krabt, gaat denken: waar is hij?, dan heeft hij hem al. Daar is helemaal geen geest bij.

Tante Marie heeft zo'n hoofdpijn, kunt u daar in de geest niet even wat aan doen? Ach, dan laat je je handjes eens even wapperen, zo (maakt magnetiseursgebaren), gaat het ook over en als dat niet helpt, dan neem je een aspirientje, heb je de geest helemaal niet bij nodig! Zoals dronken mensen.

Ik heb eens een keertje te maken gehad met een dronken helderziende. Maar dat is een gek idee, zeg. Die zei: "Wat komt u drieën doen?" Ik stond in mijn eentje! Ik zei: "Dank je", toen ik zei: "Ik ben maar een", zei hij: "Bent u de heilige Drie-eenheid?" Ja, nu, toen heb ik hem gezegd: "Nu, heilig ben ik niet en de rest mag jezelf uitzoeken."

Kijk, je kunt het zelf. Je kunt veel meer dan je denkt. Met de kracht die er in je leeft. Met je gedachten. Met je vertrouwen, dat je het kunt, kun je zoveel dingen doen, dat je een groot gedeelte van de geest kunt missen! Laten wij nu eens eerlijk zijn. Als jullie nu werkelijk eens ruim een half uur je gezonde verstand gebruiken, heb je mij dan nog nodig? Nu ja, maar het is wel leuker. Tenminste dat hoop ik.

Kijk, ieder vogeltje zingt, zoals het gebekt is. Zoals elke dichter dicht, zoals hij denkt dat dichten zou moeten. De een die is bezig met: ... waar staan er bomen te Amsterdam?

"Och kommerrijke Beurs,
waar nooit 't licht naar binnen kwam,
wat mist die plaats al geurs"

Dat zou je tegenwoordig ook niet meer zeggen, vooral als je in de portieken komt. Ja, daar moet je over nadenken, dat is een diepe! Maar je hebt anderen, die zeggen ook: ja, wat ik voel dat lal ik er even uit. Die zeggen: ik ben een dichter: Bla, bla, bli,. boes, baba-baba. Dan zeg je: wat heb jij nu gezegd? "Nu, datgene wat ik tegen mijn vrouw niet durf te zeggen!" zeggen ze dan. "Ja, dan kan ik begrijpen, dat je het in code zegt", zeg ik dan.

Maar goed elk vogeltje zingt zoals het gebekt is, elke mens moet werken met de krachten die hij in zich heeft, zoals hij voelt dat juist is. Als je dat nu allemaal, op de juiste manier gaat doen, dan ben je ook niet meer zo druk bezig om te interpreteren wat anderen doen.

Ik heb u dat verteld, in het begin. Als iemand zijn gezicht vertrekt, dan denk je meteen: ah, dat is de geest Gods, die hem bereikt heeft. In feit is dat die man met die rinkelbom; heb je iets idioters gezien?

De ouderlingen denken vaak,
"Wij zijn zoveel geweest",
en voor het vergaan van wat zij het denken
zijn zij nog bevreesd.
En vluchten weg, een heuvel op,
een "Sion", misschien,
een terp, vluchtheuvel
waardoor je dan
het eind niet hoeft te zien!
Ze zoeken, vol verborgen pijn,
naar reden, om de leeftijd te vergeten
En willen van de tijd die gaat
't liefst geheel niets weten.
Totdat er in hen eens ontstaat,
een licht, een plots beseffen
van zijn, waardoor ze zich ook
boven angst voor dood en leven
weer verheffen.
Dan leven zij misschien op aard,
maar iets leeft toch reeds in de geest.
Ze gaan door het leven onbevreesd,
en trekken daar zo stil hun baan,
omdat zij, ouderlingen toch,
uiteindelijk meer bestaan
dan het leven ooit
hen heeft getoond.
Dan in het leven ook
in, en door hen heeft gewoond.
Omdat zij in zichzelf plots
beseffen, dat zij eeuwig zijn.
En wie die eeuwigheid ervaart,
vergeet de vrees, de angst, de pijn.
De vluchtheuvel is niets meer waard,
't leven is vergaan,
zelfs 't ouder-zijn valt van hen af,
omdat zij in zichzelf bestaan,

en weten dat zij eeuwig zijn!